

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg synes, det er rimeligt, at man i dette spørgsmål mange gange trækker ordet etik frem, men jeg vil da minde om, at man også kunne trække en række andre ord frem. Det drejer sig jo også om jura. Det drejer sig om et menneskes ret til livet. Det er et spørgsmål om det ufødte menneskes retssikkerhed.

Der er i regeringsgrundlaget henvist til Helsinki-erklæringen og til loven om Det Etske Råd, hvor der nævnes, at rådet arbejder ud fra den opfattelse, at menneskeligt liv tager sin begyndelse ved undfangelsen. Jeg tror, det var fru Margrete Auken, der sagde, da man i sin tid vedtog abortloven her i Folketinget, at hun var klar tilhænger af den, men at hun godt kunne lide, at man fik det skrevet dér, for så var hun sikker på, at der var nogle klokker, der ringede, når man handlede efter de love, man nu havde, og at man tænkte sig om og vidste, hvad det var, man havde med at gøre: at det drejer sig om et liv, som man så kan beslutte at det nok vil være rigtigst og bedst at udrydde. Det er der så nogle der gør. Men det drejer sig altså om et liv, og derfor drejer det sig om retssikkerhed.

Det her er jo også et spørgsmål om myndighedsalder. Mener Fremskridtspartiet, at myndighedsalderen generelt skal sættes ned fra 18 år til 15 år? Det drejer sig om enten at skyde den beslutning over til et barn, som endnu ikke er myndigt, 15-18 år, eller at sige, at her har forældrene stadig væk et ansvar, og at det skal stå fast.

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne takke for den meget saglige debat, der har været, og jeg vil godt sige, at jeg er glad for, at der er et flertal i Folketinget for forslaget – ikke ved tredjebehandlingen, men ved førstebehandlingen.

Ministeren gav udtryk for, at der i regeringen er betydelig sympati for forslaget, men at der er et enkelt parti, som dog ikke har sympati for det. Vi har så hørt her, at det er Kristeligt Folkeparti, og ministeren fremførte det argument, at af hensyn til de andre i regeringen kan man ikke støtte forslaget, når vi når frem til tredjebehandlingen og skal til at stemme.

Så er mit spørgsmål: Vejer hensynet til fire medlemmer af Folketinget virkelig tungt i re-

geringen – set i forhold til hensynet til befolkningen og til de unge mennesker? Tallene viser, at der årligt er ca. 3.000 personer, der er berørt af dette forslag. Disse menneskers hensyn tilsidesætter man af hensyn til fire folketingsmedlemmer!

Men det er altså den parlamentariske virkelighed, vi lever med, og det må vi jo se at få det bedste ud af. Vi kan så kun håbe på, at vi får et valg snarest muligt, så vi enten kan få en ny regering eller der kan blive et parti mindre.

Det, jeg også syntes var interessant ved denne debat, var at høre, hvor sympatien ligger, og hvor den ikke ligger, og jeg synes, det er interessant, at de borgerlige partier Venstre og De Konservative er imod. De er imod, at man lægger beslutningerne ud til de unge mennesker. Det synes jeg er interessant.

At fru Dorte Bennedsen har givet udtryk for, at Socialdemokratiet mener, det er værd at overveje denne lovgivning, vil jeg takke for, og jeg skal igen sige, at vi glæder os til efter næste valg.

Hr. John Vinther argumenterer med, at der jo er et abortsamråd, således at der er mulighed for, hvis forældrene siger nej, at henvende sig til abortsamrådet og dér måske, hvis der er særlige grunde, der taler for det, få lov til at få foretaget en svangerskabsafbrydelse, selv om forældrene har sat sig imod det. Men virkeligheden er jo, at denne mulighed er ganske illusorisk for den unge kvinde, der har fået nej af sine forældre. Jeg ved ikke, hvor mange der i dette land overhovedet ved, at der er noget, der hedder et abortsamråd, og hvad dette råd i øvrigt foretager sig. Så jeg synes, muligheden er illusorisk.

Jeg synes derimod, det var positivt, at hr. John Vinther var inde på og enig i, at vi i udvalget kan prøve at få belyst nogle af disse aspekter lidt grundigere.

Til SF og fru Pernille Frahm vil jeg bare sige tak for støtten; den havde vi også forventet.

Fru Elisabeth Arnold gav også udtryk for sympati og var meget positiv over for forslaget, og det takker vi også for. Vi er bare ikke så glade for, at grundloven bliver trådt under fode, når vi når frem til tredjebehandlingen, men det må vi jo lære at leve med. Men fru Elisabeth Arnold var også inde på flere andre ting, som jeg gerne vil kommentere, bl.a. de tal og statistikker, der er optrykt i lovforslaget. Dér